

Drevviken

Drevviken är den största sjön och den uppsamlade bassängen i Tyresåns sjösystem. Vatten kommer från två stora grenar – Lissmaån i söder och Forsån i norr med tillrinning från bl. a. Magelungen och Orången. Till sjön rinner även mindre vattendrag från Övre Rudasjön och Lycksjön i Haninge samt från Flaten i Stockholm. Sjön delas av Stockholms, Huddinge, Tyresö och Haninge kommuner. Stockholms del omfattar den norra och västra delen av den norra bassängen. Tillrinningsområdet upptas till stor del av villa-bebyggelse. Ett större grönområde finns på den

norra sidan och delar av Drevviken ingår i ett föreslaget naturreservat för Flaten och delar omfattas även av strandskydd. Friluftsliv- och naturvärdena är höga. Drevviken används för bad och båtsport och större delen av sjön upplåts för fiske.

KORTFAKTA

Hydrologiska fakta

- Tillrinningsområdets yta: 4897 ha⁵⁾, varav 860 ha inom Stockholms kommun
  - Sjöyta: 571 ha³⁾
  - Sjövolym: 37 Mm³ ²⁾
  - Omsättningstid: 10-11 mån
  - Största djup: 15,2 m
  - Medeldjup: 6,7 m
- Fotnot se "Ord och begrepp"

PÅVERKAN

Tillrinningsområdets karaktär

- Tillrinningsområdet delas av Stockholm (knappt 20 %), Huddinge, Tyresö och Haninge.
- Drygt hälften av tillrinningsområdet är bebyggt.
- Skog med inslag av öppna gräsytor täcker omkring 30 % av tillrinningsområdet.
- Sammanhängande skogsområden finns framförallt mellan Sköndal och Skrubba i Stockholm och vid Trångsund och Länna i Huddinge.
- Flera industriområden finns inom tillrinningsområdet.

Belastning

- Tillflödet via Forsån från de uppströms belägna sjöarna står för ungefär 40 % av fosforbelastningen.
- Bebyggelsen beräknas bidra med de största mängderna näringsämnen som tillförs sjön via dagvatten.
- Det finns relativt många enskilda avlopp, främst i den södra delen av tillrinningsområdet.
- De dominerande källorna för zink och koppar inom Stockholms del av tillrinningsområdet är vägar och flerfamiljsfastigheter.

TILLSTÅND

Vattenkvalitet

- Mycket höga fosforhalter och höga kvävehalter.
- Mycket litet siktdjup. Algblomningar kan förekomma.
- Goda syreförhållanden i sjöns nordvästra del.
- Förhöjda bakterietal vid baden på Stockholms del av Drevviken.

Sediment

- Måttligt till höga halter av tungmetaller.

Grundvatten

- Mycket höga halter av kobolt, bly, nickel samt kadmium vid Sköndal (tipp).

Tillståndsbedömning enligt Naturvårdsverkets klassning

Totalfosfor									
Totalkväve									
N/P-kvot									
Syrehalt									
Siktdjup									
Klorofyll									

Siktdjup	Halter
mycket litet	extremt höga
litet	mycket höga
måttligt	höga
stort	måttligt höga
nycket stort	låga

- Mycket höga zinkhalter samt bekämpningsmedel, triazin, vid Nynäsvägen/Tyresövägen.
- God vattenkvalitet vid Skrubba Malm.

Växt- och djurliv

- Rikt växt- och djurliv (fisk, fågel).

FRILUFTSLIV OCH NATURVÅRD

- Stort friluftsvärde på grund av närheten till Flatenområdet.
- Mycket stort naturvärde på grund av närheten till Flatenområdet.

Markanvändning Drevviken

Teckenförklaring

Markanvändning Stockholm¹⁾

- Vatten**
- Våtmark
  - Övrigt vatten
- Kommunikation**
- Väg <20 000 fordon/åmd
  - Väg >20 000 fordon/åmd
  - Parkering
  - Spårväg
- Bebyggelse**
- Miljöfarlig verksamhet
  - Arbetsplats/service
  - Specialenhet
  - Flerfamiljsfastighet
  - Enfamiljsfastighet
  - Fritidsfastighet/kolonistugeomr.
  - Djurhållning
  - Övrig bebyggelse
- Genomsläpplig mark**
- Förorenad mark
  - Kyrkogård
  - Odlad mark/odlingslotter
  - Övrig öppen mark
  - Skogsmark

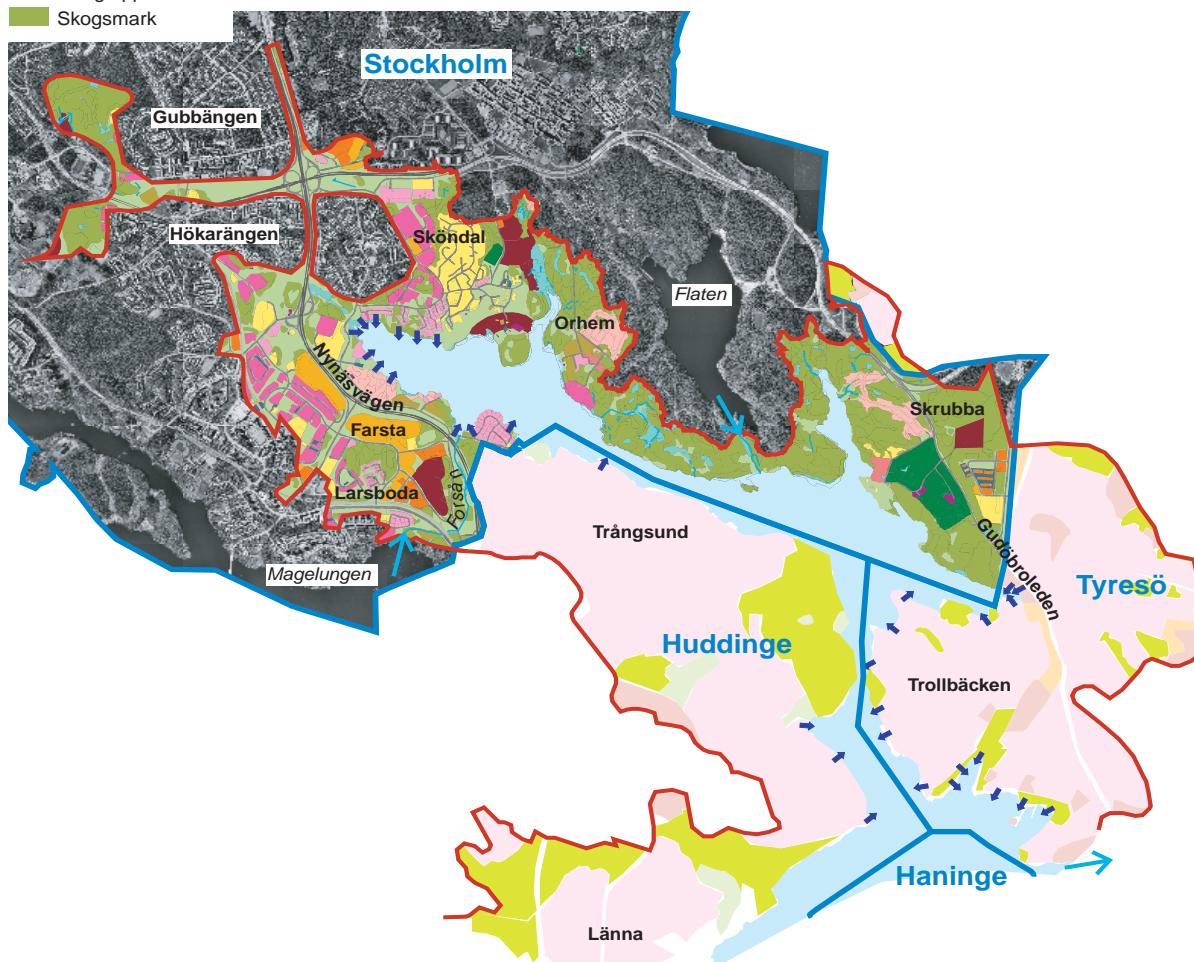
Markanvändning Övriga kommuner²⁾

- Bebyggelse**
- Centrumbebyggelse, industri
  - Flerfamiljsbebyggelse, institution
  - Villa-, fritidsbebyggelse
- Genomsläpplig mark**
- Öppen naturmark, park, odling, koloniområde, ruderat mark
  - Skogsmark

Övrigt

- Tillrinningsområde^{2, 3)}
- Dagvattenutlopp
- Dagvatten- samt bräddutlopp
- Utlopp/inlopp
- Vattendrag
- Sjöyta
- Kommungräns

1) Enligt Markanvändningskartering (Mf) 2000
 2) Enligt Vattenprogram för Stockholm 1995
 3) Enligt Tillrinningskartering (SVAB) 1999-2001

Påverkan

Tillrinningsområdets karaktär.

Ungefär 2/3 av det primära tillrinningsområdet upptas av bebyggelse, till största delen villor; framförallt i Haninge även fritidshus. Inslaget av tätbebyggelse är litet och återfinns huvudsakligen i Handen, Farsta, Hökarängen och Gubbängen. Det finns flera industriområden – de största i Handen, Länna och Larsboda.

Resten av tillrinningsområdet domineras av skog med inslag av öppna gräsytor. De största skogsområdena som når ner till Drevviken finns inom Stockholms kommun mellan Sköndal och Skrubba samt vid Trångsund i Huddinge.

Knappt 20 % av tillrinningsområdets yta ligger inom Stockholms kommun. Norr om sjön, i naturområdet mellan Flaten och Drevviken, finns örtrik lövskog och ris- och lavklädda hällmarker. Vid Skrubba finns en stor isälvsavlagring med översilningskärr och vacker tallskog. Nordväst om Drevvikens nordvästra vik ligger ett litet våtmarksområde som är en rest av en å, som rann från en våtäng på Skönstaholmsfältet i Hökarängen till Drevviken.

Stockholms del av tillrinningsområdet omfattar tätbebyggelse i Farsta, Hökarängen och Gubbängen, samt i Sköndal, där vårdhemmet Stora Sköndal ingår med personalbostäder, kyrka och begravningsplats. Farsta och Stortorp avvattnas till Drevvikens nordvästra vik via två stora dagvattenledningar. Det finns kolonistugeområden vid Orhem, Skrubba och Larsboda. Områden med odlingslotter ligger i Orhem och vid Larsboda där det också finns en plantskola nära stranden.

Flera verksamheter klassas som miljöfarliga: bensinstation vid Nynäsvägen, asfaltverk och betongindustri i Larsboda, småindustrier och en krossanläggning i Skrubba. I den östra delen av Sköndal finns en avslutad tipp med en yta av ca 9 ha och upp till ca fem meters fyllnadshöjd. Tippen innehåller huvudsakligen schaktmassor och byggavfall, bl.a. från rivningen av Klarakvarteren. Även en mindre del av Högdalstoppen ingår i tillrinningsområdet.

Tunnelbanespåret mot Farsta går genom tillrinningsområdet, samt ca 8 km vägar med hög trafikintensitet – Nynäsvägen väster om sjön och Tyresövägen/Gudöbroleden på sjöns östra sida.

Vattenföring

Drevviken är den uppsamlade bassängen i Tyresöns sjösystem. Vatten kommer från två stora grenar i systemet – Lissmaån i söder och Forsån i norr med tillrinning från bl. a. Magelungen och Orlången. I den södra delen kommer också tillflödet från Rudasjön och, nära utloppet, tillflödet från Lycksjön. Tillrinningen från Forsån uppgår till ca 30 Mm³ (1985-97 mellan 6 och 50 Mm³/år). Tillrinningen från Lissmaån torde vara ca 6 Mm³/år och från Rudasjön och Lycksjön vardera drygt 5 Mm³/år. Ett mindre tillflöde, knappt 2 Mm³/

år, kommer från Flaten. Tillflödet från det primära tillrinningsområdet exklusive åsträckorna nedströms de mindre sjöarna är ca 5 Mm³/år.

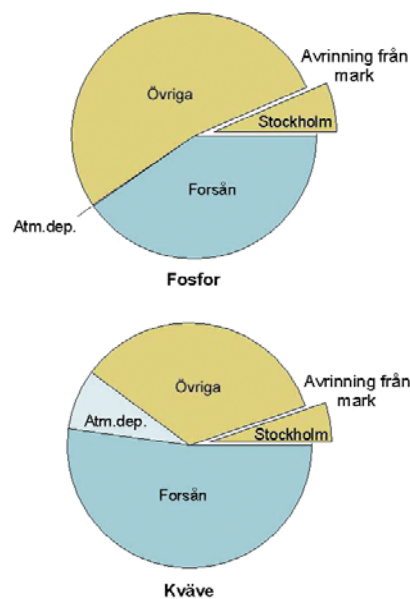
Den sammanlagda tillrinningen till Drevviken blir med dessa siffror ca 54 Mm³/år. Någon fullständig kartering av Drevvikens tillrinningsområde har dock inte gjorts, och siffrorna är relativt osäkra. Drevvikens volym är 37 Mm³, vilket ger en teoretisk uppehållstid av 0,7 år. I verkligheten är uppehållstiden något längre, eftersom tillflödet från Lycksjön mynnar bara 400 m från utloppet och har en marginell inverkan på vattenomsättningen i sjön.

Belastning

Den totala tillförseln av fosfor har beräknats till ca 4 ton/år, därav knappt 2 ton från Forsån. Kvävetillförseln uppgår totalt till ungefär 50 ton - ca 30 ton från Forsån.

Belastningen med fosfor och kväve från det primära tillrinningsområdet (som här också innefattar tillrinningsområdena för Lissmaån, Rudasjön och Lycksjön) orsakas främst av bebyggelse – villor, flerkamilshus och centrumområden – som tillsammans ger ungefär 90 procent av tillförseln. Bidragen från naturmark beräknas för fosfor utgöra endast 4 % och för kväve 12 %.

Den andel av belastningen som beror på mänskliga aktiviteter är således mycket stor. Om Drevviken omgavs av bara naturområden skulle fosfortillförseln från det primära tillrinningsområdet vara ungefär en tiondel och tillförseln av kväve ungefär hälften av den nuvarande. Inslaget av områden med enskilda avlopp är relativt stort.

Beräknad total tillförsel av fosfor och kväve via ytavrinning till Drevviken, baserad på arealuppgifter från Vattenprogram för Stockholm 1995. Diagrammen visar ytavrinningens bidrag i relation till övriga källor.

Internbelastning från sedimenten förekommer i sjöns djupare områden, där syrehalten kan vara låg. Omfattningen på denna belastning har inte kunnat uppskattats.

Den årliga atmosfäriska depositionen på Drevvikens sjöyta beräknas till 5,7 kg fosfor och 4400 kg kväve.

Ytavrinning från Stockholm

Knappt en femtedel av det primära tillrinningsområdet tillhör Stockholm. Genom att det finns stora områden med naturmark, främst mellan Sköndal och Skrubba, är Stockholms andel av belastningen ganska liten - i storleksordningen 10 % av både fosfor och kväve. Bebyggelsen är den största källan till fosfor. Omkring hälften så mycket beräknas komma från vardera naturmark respektive vägar och parkeringsplatser. Stora delar av Farsta avvattas till Drevvikens nordvästra vik via två stora dagvattenledningar. Naturmarken ger de största kvävemängderna. Nästan lika mycket kommer från bebyggelsen, medan trafikytorna bidrar med ungefär halva mängden.

Zink kommer till omkring en tredjedel från bebyggelse och lika mycket från trafik. Mängderna från förorenad mark och naturmark beräknas vara ungefär lika stora och bidrar tillsammans med den återstående tredjedelen. Koppar kommer i större utsträckning än zink från bebyggelse, knappt 50 %, medan vägar och naturmark beräknas ge drygt 20 % vardera. Bidragen från förorenad mark antas vara små, men underlaget

är bristfälligt. Förhöjda halter av metaller – koppar, zink och nickel – har påvisats i lakvattnet från tippen i Sköndal.

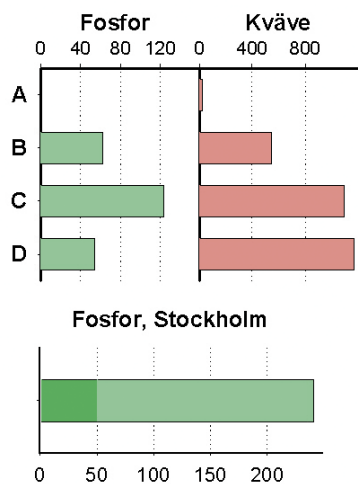
Tillstånd

Vattenkvalitet

Proverna tas i den nordvästra viken, där vattendjupet är bara drygt 5 m, medan det största djupet i Drevviken är över 15 m. Resultaten säger därför lite om sjön som helhet. Provtagningspunkten ligger nära mynningen av Forsån som är Magelungens utlopp.

Syrehalterna är i allmänhet höga, i augusti är övermättnad vanlig. Halterna av fosfor och kväve är höga, under sommaren ca 85 resp. 1000 µg/l, liksom klorofyllhalten, 60-100 µg/l. Halterna var betydligt högre i början på 70-talet, före bortledningen av avloppsutsläppet från Huddinge. Fosfatfosfor finns vanligen i överskott och växtligheten begränsas främst av brist på oorganiskt kväve. Siktdjupet är litet, 0,5-1,5 m.

Bakteriologiska prover från Sköndalsbadet uppvisar bättre värden än de från Hökarängsbadet. Av de prover som tagits vid Sköndalsbadet sedan 1990 har 86 % varit tjänliga. Under sommaren 1998 konstaterades ett otjänligt prov. Vid Hökarängsbadet har 37 % av proverna varit tjänliga med anmärkning och 6 % otjänliga.

Beräknad tillförsel av fosfor, kväve och metaller (kg/år) från olika slag av markanvändning inom Stockholms del av Drevvikens tillrinningsområde. Diagrammet visar bidragen från de fyra huvudtyperna av markanvändning. Den liggande stapeln visar sammanlagd fosfortillförsel från Stockholm och den ljusa delen av stapeln anger den fosforbelastning som orsakas av mänskliga aktiviteter inom tillrinningsområdet. Se "Läsanvisning".

Beräknad tillförsel av näringsämnen och metaller

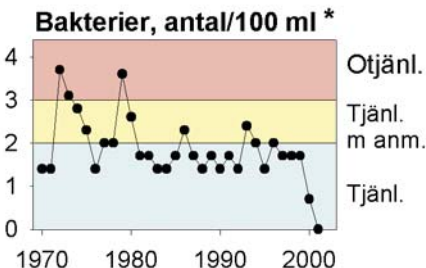
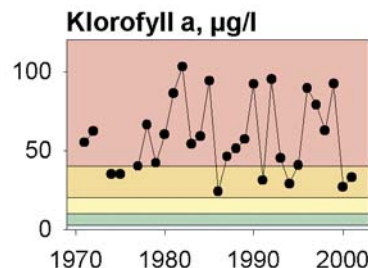
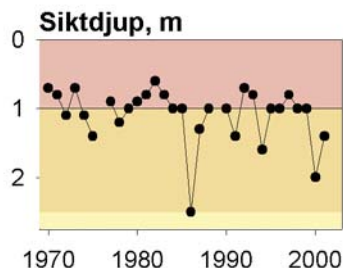
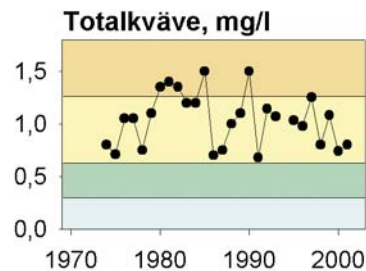
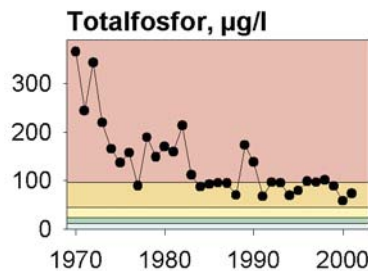
DREVVIKEN – STOCKHOLM					
	Yta, ha	Fosfor	Kväve	Koppar	Zink
A. Vatten	22,2	0,7	21	*	*
Våtmark	22,1	0,7	21		
Övrigt vatten	0,1	<0,1	0,1		
B. Kommunikation	68,9	62	540	17	65
Väg<20 000 fordon/dygn	47,1	36	340	10	36
Väg>20 000 fordon/dygn	13,5	20	160	5,2	23
Parkering	4	1,7	19	1	1,9
Spårväg	4,3	3,8	25	1,1	4,4
C. Bebyggelse	192	120	1100	34	63
Miljöfarlig verksamhet	13,7	17	110	5,1	20
Arbetsplats/service	26,1	28	200	2,8	9,4
Speciellenhet	44,3	26	230	10	13
Flerfamiljsfastighet	49,6	31	280	13	15
Enfamiljsfastighet	25,8	7,5	110	3	5,2
Fritidsfastighet/kolonistugeomr.	27,5	10	140	*	*
Djurhållning	3,3	3,6	24	*	*
Övrig bebyggelse	1,8	0,5	7,7	0,2	0,4
D. Genomsläpplig mark	578	55	1200	23	50
Förorenad mark	29,4	21	140	6,4	25
Kyrkogård	25	3	60	1,2	1,5
Odlad mark/odlingslotter	8,4	1,2	46	0,4	0,5
Övrig öppen mark	189	14	450	9,1	11
Skogsmark	325	16	470	6,2	12
SUMMA	860	240	2800	74	180

* Underlag för beräkningar saknas

Drevviken

Ytvatten, augusti

Siktdjup	Halter
Mycket litet	Extremt höga
Litet	Mycket höga
Måttligt	Höga
Stort	Måttligt höga
Mycket stort	Låga

Klassindelning av halter och siktdjup efter Naturvårdsverkets bedömningsgrunder för miljö kvalitet, sjöar och vattendrag (1999). Klassning av totalkväve ska egentligen göras med värden från maj-oktober men är här baserade enbart på augustivärden.

*Skalan för antal bakterier (termotoleranta koliformer, 44 °C) är logaritmisk. Gränsen för vatten som med anmärkning är tjänligt för bad går vid 100/100ml och otjänligt vid 1000/100 ml.

Sköndalsbadet

Bedömning	1990-1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	1990-2001
Antal prov	41	7	7	7	8	7	7	8	92st
Tjänliga	32	6	7	7	7	7	6	7	86%
Tjänliga m. anm.	9	1	-	-	-	-	1	1	13%
Otjänliga	-	-	-	-	1	-	-	-	1%

Hökarängsbadetsbadet

Bedömning	1990-1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	1990-2001
Antal prov	43	12	7	7	7	7	9	8	100st
Tjänliga	22	7	4	4	5	2	8	5	57%
Tjänliga m. anm.	17	5	3	3	2	5	-	2	37%
Otjänliga	4	-	-	-	-	-	1	1	6%

Bakteriologisk badvattenkvalitet vid Stockholms två badplatser i Drevviken.

Mätdata

Temperaturskillnaden är vanligen liten, och har bara vid ett tillfälle i februari, ett i maj och tre i augusti varit >2 °C mellan 0 och 5 m djup, som mest 4,2 °C i augusti 1997. Konduktiviteten är 25-35 mS/m, utan förändringar under året eller med djupet. Kloridhalten (1970-85) var ca 25-35 mg/l med undantag av lägre halter, 18-19 mg/l, i ytvattnet i mars. pH varierar mellan 6,3 och 9,8 med de lägsta värdena i mars och de högsta i juni; något högre på 0 m (7,8, 6,3-9,8) än på 5 m (7,5, 6,3-9,3).

Syrehalter <4 mg/l förekom 1970-71 i mars på 0-5 m djup och halter <2 mg/l tillfälligtvis i augusti (1971, 1975-76, 1996-97). Syremättnaden i ytvattnet varierar mellan normalt undermättad i mars och övermättad i augusti. En mättnad av 295 % uppmättes dock i mars 1973 under 20 cm is. Höga mättnadsvärden, ca 300 %, registrerades vid några tillfällen under 1970-talet även i augusti. Under senare delen av 1990-talet

har mättnaden varit ca 125 %.

Fosfatfosforhalten var mycket hög, 500-700 µg/l, i februari-mars 1970-72, 1975-85 20-100 µg/l och har efter 1988 varit <50 µg/l. Halterna var höga även i augusti 1970-72, >200 µg/l. De har gradvis minskat, men är bara undantagsvis ≤2 µg/l (1984, 1995 och 1999); vanligen högre på 5 än 0 m djup - skillnaden har som mest varit 250 µg/l (1971) och under 90-talet som mest 29 µg/l (1996). Totalfosfor minskade från 700-800 µg/l i början av 1970-talet till 50-300 µg/l i mitten av 1970-talet och i allmänhet <100 µg/l efter 1983. Halten i ytvattnet i augusti har sedan mitten av 1980-talet oförändrat varit ca 70-100 µg/l (1989 och 1990 173 respektive 138 µg/l).

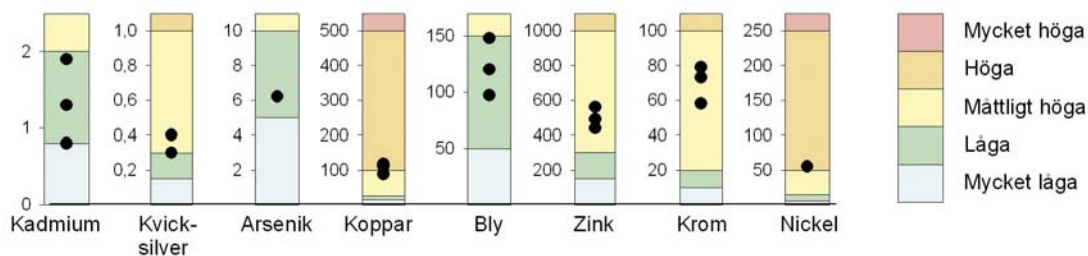
Halten av ammoniumkväve var hög 1970-72, upp till 2000 µg/l. Efter 1988 har halterna varit ≤60 µg/l, utan skillnad mellan vinter och sommar. Nitrit+nitratkvävehalten i februari-mars minskade tydligt efter 1988, från 600 (470-1050) till 290 (110-610) µg/l och har därefter åter ökat. I augusti

har halten efter 1988 varit ≤5 µg/l, tidigare tillfälligtvis, upp till 20 µg/l. Totalkvävehalten har vanligen varit 500 - 1500 µg/l. Efter en ökning från 1970-talet till början av 1980-talet har halten minskat från ca 1200 till ca 1000 µg/l under 1990-talet.

Klorofyllinnehållet kan vara stort i februari-mars och en av de högsta halterna, 103 µg/l, är från mars 1974 under 25 cm is. Medelvärdet för augusti är ca 60 (24-103) µg/l. Tendensen är ökande, från 40-60 µg/l i slutet av 1970-talet till 60-100 µg/l i slutet av 90-talet. Siktdjupet har i augusti varierat mellan 0,5 och 1,5 m utan tendens mot sämre eller bättre värden. Siktdjupet har varit bara ca 0,5 m större i februari-mars.

Efter bakteriell upp till 400-500/100 ml under 1970-talet har antalet minskat till <30/100 ml efter 1985 med undantag av höga tal, 4500-4900/100 ml, i december 1999.

Se "Ord och begrepp"

Metallhalter, mg/kg TS, i sediment. Prover tagna under 1990-talet. Halterna är klassade enligt Naturvårdsverkets bedömningsgrunder för miljö kvalitet, Sjöar och vattendrag (1999).

Sediment

Vid provtagning i sedimenten påträffades måttligt höga halter av kvicksilver samt höga halter av koppar, nickel och PCB i ytsedimentet.

Grundvatten

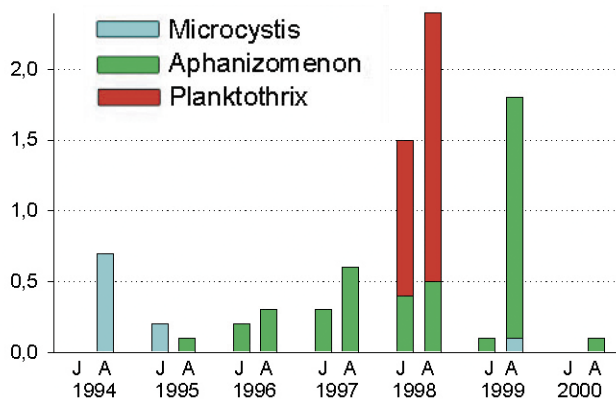
Vid en undersökning av det ytliga grundvattnet vid Sköndal, nedströms det gamla tippområdet, förekom mycket höga metallhalter. Här uppmättes de högsta halterna av kobolt, bly, nickel samt kadmium jämfört med övriga provtagningar i staden. Mycket höga zinkhalter uppmättes vid korsningen Nynäsvägen/Tyresövägen i samma undersökning. Förekomsten av växtbekämpningsmedel, tiiaziner, var också mycket hög vid denna plats. Bekämpningsmedlet har tidigare använts under asfalten vid vägbyggen samt på parkmark.

Isälvsavlagringen Skrubba Malm, som ligger i Drevvikens östra del nära gränsen mot Tyresö kommun har grundvatten av god kvalitet.

Växt- och djurliv

Plankton

Under sommaren domineras växtplankton av blågröna alger, även kiselalger kan förekomma i stort antal. *Aphanizomenon cf. gracile* är den vanligast förekommande blågröna algen följt av *Pseudanabaena limnetica* och *Planktolyngbya sp.* och olika arter av *Anabaena* – t.ex. *A. affinis*, en vanlig orsak till vattenblomning. Endast *Apha-*

Förekomsten av blågröna alger vid Sköndalsbadet 1994-2000, miljoner celler/liter, medelvärden i juli och augusti. Känsliga personer kan uppleva obehag vid >5 miljoner celler/liter och bad anses olämpligt vid >20 miljoner celler/liter.

nizomenon är potentiellt giftig. Bland kiselalger märktes för de trådformiga kiselalgerna *Asterionella formosa* och *Diatoma tenuis*, speciellt den senare typisk för näringsrika sjöar. Stora pansarflagellater, *Ceratium hirundinella*, och olika peridinéer, har betydelse för biomassan i sjön även om antalet är litet.

Flera av de blågröna algerna är potentiellt giftiga och ingår därför i den badvattenprovtagning som sker vid Sköndalsbadet. Antalet var relativt stort 1997-99.

Vanliga djurplankton brukar vara olika hjuldjur som *Keratella cochlearis* och *Trichocerca spp.* Även cyclopoida hoppkräftor förekommer.

Vattenväxter

Vid en inventering sommaren 1998 påträffades ett 30-tal vattenväxter, bland annat stor igelknopp (*Sparganium erectum ssp. microcarpum*) och smal vattenpest (*Elodea nuttallii*) som är en nykomling i den svenska floran.

Bottenfauna

En inventering av trollsländelarver sommaren 2000 gav bland annat följande fynd vid norra delen av sjön, vid Sköndal: rödögonflickslända (*Erythromma najas*), u-flickslända (*Coenagrion pulla/pulchellum*) samt allmän kustflickslända (*Ischnura elegans*).

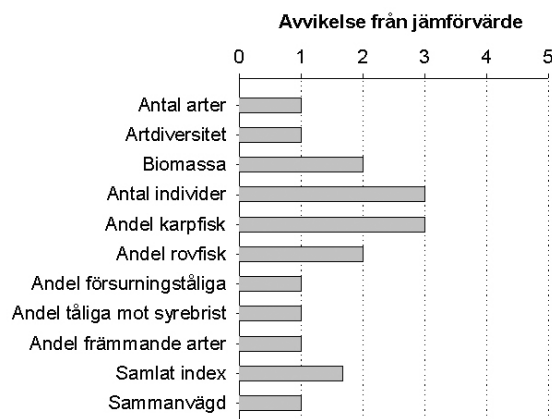
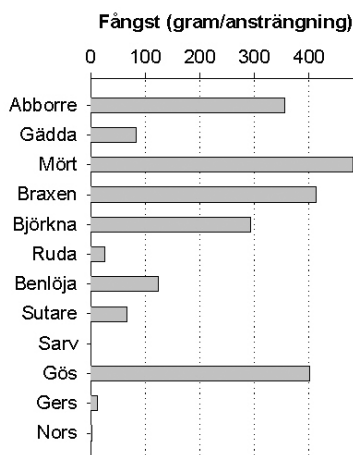
Fisk och kräftor

Drevviken provfiskades 1997 och fångsten utgjordes av abborre, mört, gädda, braxen, benlöja, nors, sutare, gös, björkna, gers och ruda. Den totala fångsten var relativt stor och dominerades av mört. Även gös utgjorde en relativt stor andel av fångsten. Enligt Naturvårdsverkets bedömningsgrunder klassificerades den sammanvägda bedömningen till 1 - ingen avvikelse. Den totala fångsten var betydligt större än förväntat, både i antal och vikt. Avvikelse noterades i och med att karpfiskarna utgjorde en större andel av fångsten än förväntat.

Förutom ovan angivna fiskarter finns uppgifter på att lake, sarv, ål och öring förekommer i sjön. Bäcknejonöga sågs senast 1968, asp och faren senast 1996 och stensimpa senast 1995.

Utsättningar av följande fiskarter har gjorts: gädda, abborre, ål, gös och indirekt öring som sattes ut i Forsån.

Kräftpesten kom till Drevviken redan 1950 och var därmed den första sjön tillsammans med Långsjön (Tyresö

Resultat från provfisken 1997, gram per provfiskenät. De enskilda arterna och det sammanvägda omdömet är klassat enligt Naturvårdsverkets bedömningsgrunder för miljö kvalitet, Sjöar och vattendrag (1999).

kommun) som drabbades i Tyresåns sjösystem. Flodkraftan fanns i sjön fram till 1956. Signalkräfter planterades ut omkring 1970.

Fågel

I Drevviken häckar flera par av skäggdopping och fisktärna, samt ett par mindre skrattmåskolonier. Samtliga dessa arter är klassade som lokalt/regionalt skyddsvärda enligt ArtArken. Även knölsvan, kanadagås, gråtrut och silltrut häckar i sjön.

Övrigt djurliv

Vid groddjursinventering 1996 påträffades mindre vattensalamander, vanlig groda samt vanlig padda i det lilla våtmarksområdet omedelbart nordväst om Drevvikens nordvästra vik. Alla dessa groddjur är fridlysta.

Stor fladdermus (*Nyctalus noctual*) har rapporterats från Sköndal till ArtArken. Den var tidigare hotklassad enligt rödlista 1996 men intar nu kategorin livskraftig enligt rödlista 2000. Även dvärgfladdermus (*Pipistrellus pipistrellus*) och vattenfladdermus (*Myotis daubentoni*) har påträffats vid Drevvikens norra strand.

Friluftsliv och naturvård

Drevviken och dess stränder har stor betydelse för både det lokala och regionala friluftslivet. Delar av Drevviken omfattas av strandskydd och stora delar av stranden är klassade som ekologiskt särskilt känsliga. En strandpromenad går längs med Drevvikens norra strand. Strandpromenaden ingår i ett större promenadstråk från Magelungen via Forsån, Drevviken till Flaten och därefter tillbaka till Drevviken.

Inom Stockholms del av tillrinningsområdet finns områden med örtrik lövskog och ris- och lavklädda hållmarkspartier och vid Skrubba en stor isälvsavlagring med översilningskärr och vacker tallskog. Delar av Drevviken ingår i det föreslagna naturreservatet för Flaten.

Vid Drevviken finns ett tiotal officiella badplatser

varav två ligger i Stockholm - Hökarängsbadet och Sköndalsbadet. Det senare är handikappanpassat och ligger vid Stora Sköndal. Sjön utnyttjas också för båtsport. Från den 1 januari 1995 tilläts endast båtar med en motorstyrka av högst 5 hk. Stockholms idrottsförvaltning har under sommaren verksamhet vid Sköndalsbro med bl.a. kanotuthyrning.

Merparten av sjön upplåts för sportfiske via tre olika kort bl.a. Sportfiskekortet. Drevviken är vida känd för sitt gös- och gäddfiske. Ett mycket bra kräftfiske upplåts via Sportfiskarna och Drevvikens fiskevårdsförening. Möjligheter finns till handikappsfiske.

Vidtagna åtgärder

I tillrinningsområdet

1971-72 överfördes Huddinges utsläpp av mekaniskt/biologiskt renat avloppsvatten från Trehörningen, uppströms Drevviken, till Stockholms avloppsnät.

1986 togs reningsanläggningar i närheten av Skrubba industriområde i drift. Här finns två avsättnings- och infiltrationsmagasin, infiltrationsanläggningar och fyra perkolationsbrunnar.

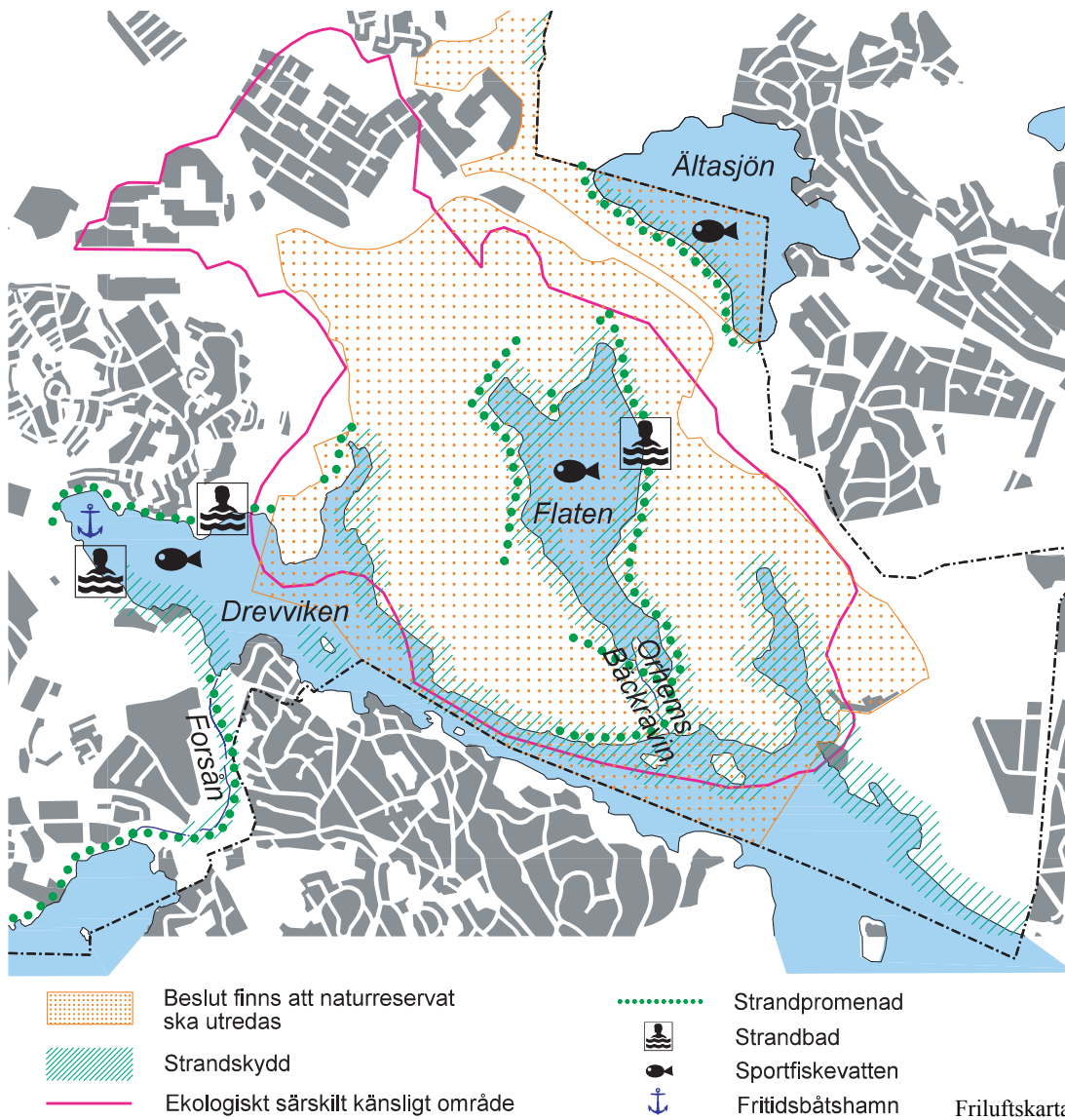
I slutet av 1980-talet spårades och åtgärdades felkopplingar i avloppsnätet.

I början av 1990-talet gjordes ändringar i utjämningsmagasinet vid Sköndalsbro och den anslutande avloppstunnel för att få bort bräddningar av avloppsvatten.

1995 klassades delar av stranden som ekologiskt särskilt känsliga.

1996 gjordes en kartering av utsläppskällor från koloniområden runt sjön Flaten. Även Orhems koloniområde, som ligger vid Drevviken, ingick i undersökningen som omfattade avloppsförhållanden och hanteringen av gödslingsmedel.

1998 gjordes en gödselinventering samt kontroll av djurskydd vid stall och gårdar i Stockholm. Bland annat fick Orhems gård och Skrubba gård se över sin gödselhantering och djurhållning.

1998 anslöts flera fastigheter i Klockelund till allmänna avlopps nätet då kommunen sålde fastigheter i området.

I sjön

1945 sattes abborre ut.

1945-60 planterades gädda ut årligen.

1946-49, 1956, 1958-59, 1968 sattes gös ut.

1952 utplanterades ål.

1962, 1964-66, 1968 utplanterades gädda.

Omkring 1970 utplanterades signalkräfter.

I mitten av 1970-talet avlägsnades en del vattenvegetation från grunda delar av sjön.

1989 grävdes vass bort i viken vid Forsåns mynning i Drevviken främst för att förbättra framkomligheten för kanotister.

1992 utplanterades öring i Forsån.

Pågående åtgärder

I tillrinningsområdet

- Restaurering av Lissmasjön. Huddinge kommun.
- Våtmark anläggs på jordbruksmark längs nedre delen av Lissmaån. Huddinge kommun.
- Sedan 1993 pågår Tyresåsamarbetet i syfte att få en samlad syn på Tyresåns sjösystem. Samarbetet har bland annat resulterat i ett gemensamt mål- och åtgärdsprogram för Tyresån. Botkyrka, Huddinge, Stockholm, Haninge, Tyresö och Nacka kommuner samt Länsstyrelsen.

I sjön

- Löpande provtagning i sjön för analys av fysikalisk/kemiska och biologiska parametrar. Stockholm Vatten AB.

VIDARE LÄSNING

Allmänt faktaunderlag. Rapport 2. Vattenprogram för Stockholm 2000.

Inventering av gödselhantering samt kontroll av djurskydd vid stall inom Stockholms kommun, januari 1998. Dau, J. & Lillnor, L. Miljöförvaltningen, Stockholm. 1998.

Kartering av utsläppskällorna från koloniområdena runt sjön Flaten, sommaren 1996. Dau, J. & Nilsson, M. Miljöförvaltningen, Stockholm. 1996.

Källor till föroreningar i dagvatten i Stockholm stad, del 1, Metaller. Dagvattenstrategi för Stockholm/Miljöförvaltningen Stockholm 1999.

Provfiske i åtta sjöar i Stockholms län. Uppföljning av tidsseriesjöar 1997 och 1998. Rapport 1999:14. Länsstyrelsen i Stockholms län. 1999.

Elodea nutallii, en ny vattenväxt i den svenska floran. Anderberg A. Svensk Botanisk Tidskrift 86:43-45. 1992.

Tyresån - från Paradiset till Slottet. Översiktlig sammanställning av Tyresåns avrinningsområde och dess viktigaste sjöar. Fejes, J., Enell, M. & Williams, C. IVL och Lunda Hydro. 1995.

Tyresån - mål och åtgärder. Rapport från Tyreså-projektet. Stockholm Vatten AB m fl. 1996.

Undersökning av nedlagda avfallsupplag i Stockholm. Tyréns Infrakonsult. 1998.

Stockholms stads miljöinformation: <http://www.miljo.stockholm.se>

